

Debattekst 11 november 2019

Geachte aanwezigen,

De publieke sector staat in de fik. Overvolle werkdagen, krappe budgetten, wantrouwende regelzucht en slechte arbeidsvoorwaarden. Dat is het resultaat van decennia lang bezuinigen en marktwerking in de publieke sector. In het neoliberale denkbeeld was de publieke sector inefficiënt en lui, en zouden de juiste prikkels de sector stroomlijnen. In plaats daarvan kwam de dictatuur van de spreadsheet, die werkenden in de publieke sector dehumaniseerde tot uitvoerders van protocollen. De gevolgen merken we dagelijks. De publieke sector staat zoals gezegd in de fik. Juist daardoor stijgt mijn waardering voor publieke werkers. Ik steun de leerkrachten, jeugdzorgmedewerkers en verpleegkundigen. De publieke zaak gaat me aan het hart. Veel actievoerders zijn bereid om op te staan en rechtvaardigheid te eisen. De verandering die zij willen komt niet vanzelf, zij zullen het moeten afdwingen. De uitverkoop van de publieke sector heeft geleid tot de uitverkoop van de beschaving. De economie groeit, maar het geld komt niet bij alle werkenden terecht.

Wat zegt dit over de begroting 2020? Dat we voor grote opgaven staan. Zoals de energietransitie, bodemdaling en de klimaatmaatregelen. We willen een toekomstbestendige stad met droge voeten. In 2040 willen we een gasvrije stad zijn. Echter, ik zou naast deze belangrijke opgaven meer aandacht

willen voor het sociaal domein. Voor armoedebeleid en schuldhulpverlening, voor de enorme tekorten in de jeugdzorg, voor de wachtlijsten bij de jeugdhulp en voor de doorontwikkeling van de sociale teams. Er zijn grote zorgen over de financiën voor de sociale opgaven in onze stad.

Speciale aandacht vraag ik voor het armoedebeleid. We hebben net inzicht gekregen in de effecten op Gouda van het armoedebeleid. Er komt geen collegevoorstel, maar de wethouder heeft aangegeven het samen met de raad op te willen pakken. Ik zou zeggen tegen het college: wees dapper en volg het voorbeeld van Winterswijk. Daar wordt armoedebeleid echt met de samenleving gemaakt. Daar doen college en raad een stapje terug en stellen minder kaders dan normaliter het geval is. Dat wordt spannend in Gouda, maar lijkt me een mooie uitdaging.

Daar gaat mijn aandacht naar uit in 2020. En dan vooral naar meer geld beschikbaar stellen en minder symptoombestrijding. Ik snap dat we daar ook de landelijke overheid voor nodig hebben, maar we kunnen lokaal vast wel meer doen dan we nu doen. De SP Gouda ontwikkelt haar eigen alternatieven voor armoedebestrijding en schuldhulpverlening a la Winterswijk. En ja dan ben ik zelfs bereid als raadslid een stapje terug te doen en minder kaders te stellen. Later in 2020 kom ik hier op terug, misschien met een initiatiefvoorstel voor een nieuw armoedebeleid in Gouda.

Dan het 2^e SP speerpunt voor 2020: wonen. Er moet meer woonruimte komen. Sociale huurwoningen maar ook middenhuur woningen. Versnellen van woningbouw is prachtig, alleen vergeet het college te kijken naar de leegstaande panden in de Goudse Poort bijvoorbeeld, om te transformeren. Met het idee van de tiny houses gebeurt ook erg weinig. Aanpak dakloosheid laat op zich wachten, terwijl het aantal daklozen toeneemt. Heel fijn dat er nieuw gebouwd wordt in Westergouwe, maar ik heb weinig waardering voor het niet aanpakken van schimmelwoningen en slecht geïsoleerde woningen. Ook daar heeft het college een taak. Een taak die steviger opgepakt mag worden wat mij betreft. Zet vol in op woningen bouwen, nieuw en in bestaande bouw/lege panden. En op meer prestatieafspraken met de woningbouw. Ook op het gebied van duurzaamheid en onderhoud. Ook hier gaat de lokale SP afdeling vol mee aan de slag de komende maanden.

Wij zullen actie blijven voeren voor meer en betaalbare woningen, een ander armoedebelief en betere schuldhulpverlening. Binnen en buiten de gemeenteraad. De SP kan de brand in de publieke sector niet blussen, maar alle beetjes helpen. Sommigen zullen het water naar de zee dragen vinden, ik noem het: ook kleine stapjes dragen bij aan het grote geheel, aan grote veranderingen. Aan meer menswaardigheid, solidariteit en gelijkwaardigheid. En dat is waar ik voor sta.